

Arbejdsdirektoratet
Stormgade 10
1009 København K

10. januar 2006
/VA

Høringssvar vedrørende udkast til lov om sygedagpenge

Gigtforeningen har følgende kommentarer til udkastet:

Vedrørende § 7, stk. 2

Det forslås, at reglerne for lønmodtagere ændres således, at det er kommunen - og ikke som i dag alene læge - der skal skønne over, om lønmodtageren delvist kan udføre sit arbejde. Der bør i den forbindelse sikres lovgivningsmæssigt, at bedømmelsen fremover sker ud fra en både socialfaglig og en lægefaglig vurdering.

Vedrørende § 7, stk. 5

Det er nødvendigt med en uddybning/forklaring på begrebet "stationær"? F.eks. kan man godt over en længere periode være "stationær" syg, men hvor der fortsat er udsigt til bedring. Her vil det være urimeligt at stoppe sygedagpengene.

Vedrørende §§ 12 og 13

Kommunerne skal foretage en visitation til tre forskellige kategorier afhængig af, hvor længe de vurderer, sygeforløbet for den sygemeldte vil vare. Det er svært at gennemskue, i hvilken kategori de enkelte sygdomme mest oplagt hører hjemme. Hyppigheden for den lovpligtige opfølgning afhænger af kategoriseringen. Mht. "uspecifikke ryglidelser" er det afgørende for den videre tilknytning til arbejdsmarkedet, at der foretages hyppige opfølgninger og det vil sige hyppigere end hver 8. uge.

Vedrørende § 27

Vi vil påpege to områder, hvor sygemeldte kommer i klemme i den måde forlængelsesreglerne er formuleret på.

Forlængelse til sygemeldte, som måske skal i fleksjob

§ 27, stk. 1, nr. 1 og 3 taler om forlængelse, når revalidering er overvejende sandsynlig eller forlængelse når den sygemeldte er under behandling og skønnes inden for kortere tid at kunne genvinde arbejdsdygtigheden.

For begge bestemmelser har der udviklet sig en praksis der gør, at forlængelse af sygedagpengene kun kan finde sted, hvis det er overvejende sandsynligt at den sygemeldte vil kunne genoptage arbejdet på ordinære vilkår, og det er

nu særlig præciseret i det nye udkast. Det er en praksis og en bestemmelse, som er afgørende i strid med perspektiverne for et rummeligt arbejdsmarked.

Da varighedsbegrænsningen blev indsat i sygedagpengeloven i 1989 fandtes fleksjob ikke. Der var kun to muligheder; enten at den sygemeldte blev (helt) rask, eller at den sygemeldte fik pension. De personer, der i dag er berettiget til fleksjob var efter de tidligere regler berettiget til førtidspension.

Hvis der var forventning om, at personen blev rask, kunne der forlænges efter § 22 stk. 1 nr. 1 eller 3. Hvis ikke, kunne der rejses sag om førtidspension, og der kunne forlænges efter § 22 stk. 1 nr. 4 efter gældende regler.

Gigtforeningen skal foreslå, at loven ændres således, at det udtrykkeligt slås fast i den nye lov, at forlængelse efter § 27 stk. 1 nr. 1 og 3 kan ske, uanset om der er mulighed for, at tilbagevenden til arbejdsmarkedet vil ske på ordinære vilkår eller i et fleksjob.

Forlængelse til sygemeldte, som er behandlingsmæssigt uafklarede

Der er mulighed for at forlænge sygedagpengene i de tilfælde hvor den sygemeldte er under behandling og det skønnes, at den sikrede kan genskabe arbejdsdygtigheden indenfor ét år.

Imidlertid falder en stor gruppe gigtramte for varighedsbegrænsningen. Årsagen er paradoksalt nok de forbedringer, der er sket i behandlingen af leddegigt.

At stille diagnosen leddegigt tager ofte meget lang tid. Herefter er proceduren for behandling, at man først prøver de traditionelle (og billigere) behandlingsformer (fx methotrexate). Afprøvning af denne behandling vil ofte tage måneder. Hvis patienten ikke responderer på den traditionelle behandling, iværksættes behandling med de nyere og langt dyrere biologiske behandlingspræparater. Samlet kan diagnose og behandling ikke forventes gennemført indenfor 52 uger og heller ikke indenfor det år, som dagpengene kan forlænges med efter den nye § 27 stk. 1 nr. 3. Proceduren rammer de patienter, der ikke responderer på den traditionelle behandling. Før fremkomsten af de nye behandlingsformer ville patienterne, der ikke responderer på den traditionelle behandling, typisk have modtaget førtidspension på et langt tidligere tidspunkt, og ville således ikke være endt i en situation uden forsørgelse.

Gigtforeningen skal foreslå, at loven tilpasses den medicinske udvikling, og at forlængelse efter § 27 stk. 1 nr. 3 i særlige tilfælde kan ske i 2 x 1 år.

Generelt om varighedsbegrænsningen

Varighedsbegrænsningen rammer mere end 4.000 personer om året

I perioden 2002 til 2004 er mellem 4.300 og 5.250 personer hvert år blevet ramt af varighedsbegrænsningen. Dvs. at deres sygedagpenge er stoppet fordi de har opbrugt retten til dagpenge, uden at de er blevet raske eller overgået til anden permanent ydelse (revalidering, fleksjob eller pension). PTU og Gigtforeningen har fået lavet en undersøgelse hos Danmarks Statistik, der viser hvad der sker med de personer, der falder for varighedsbegrænsningen. Undersøgelsen omfatter 1309 personer, som i første halvår af 2001 faldt for varighedsbegrænsningen

Der er en tendens til, at risikoen for at miste sygedagpengene på grund af varighedsbegrænsningen stiger med alderen, hvilket er forventeligt. Til gengæld er der ingen nævneværdig forskel mellem mænd og kvinder. Ca. halvdelen af personerne, der falder for varighedsbegrænsningen er gift, hvilket bringer dem i farezonen for at ende helt uden indkomst.

Varighedsbegrænsningen virker ikke til at få sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet

Undersøgelsen viste, at kun 16 % af de personer der mistede sygedagpengene på grund af varighedsbegrænsningen i 2002 var kommet tilbage i erhverv i betydeligt omfang i 2004.

20 % var kommet i erhverv i beskedent omfang.

64 % af personerne var ikke eller stort set ikke kommet i erhverv i året efter at de var faldet for varighedsbegrænsningen.

Varighedsbegrænsningen rammer hårdt og uventet

Når en person mister sygedagpengene på grund af varighedsbegrænsningen, er vedkommende berettiget til at modtage kontanthjælp. Denne ydelse er afhængig af personens egne og ægtefællens økonomiske forhold. Ca. 1/6 af de personer, der falder for varighedsbegrænsningen, modtager hverken sociale ydelser eller anden indkomst i perioden efter, at de er faldet for varighedsbegrænsningen. Dette er en urimelig økonomisk situation for mennesker, som på grund af svær sygdom ikke kan opretholde et selvstændigt forsørgelsesgrundlag.

Det er ikke muligt at forsikre sig mod dette indtægtstab. Personer, som er arbejdsløshedsforsikret og som har ulykkesforsikring og pensionsforsikring med invalidedækning, er ikke dækket for det indtægtstab, der opstår, når sygedagpengene forsvinder.

Gigtforeningen skal meget stærkt beklage, at der ikke i udkastet er sket forbedringer i de ovenfor beskrevne forhold i varighedsbegrænsningen. Vi vil opfordre til, at de kritiske forhold tages i betragtning og forbedringer indarbejdes inden lovforslaget fremsættes i folketinget.

Med venlig hilsen

Lene Witte

Direktør

Tlf. 39 77 80 36

lwitte@gigtforeningen.dk

www.gigtforeningen.dk